

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
 buiten de stad, 8 fr. »
 Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
 Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 10 MEI.

A Messieurs les Electeurs de l'arrondissement de Tongres.

Nous ne nous trompions pas en annonçant samedi que notre honorable représentant M. Julliot se rendrait aux vœux pour ainsi dire unanimes des électeurs de l'arrondissement de Tongres en acceptant le renouvellement de son mandat. A la suite d'une démarche qu'ont faite hier auprès de lui un grand nombre d'électeurs de la ville et de l'arrondissement, M. Julliot a consenti à maintenir sa candidature pour les élections du 14 juin, conjointement avec son collègue M. le comte Fr. de Borchgrave d'Altena.

Cette nouvelle sera apprise avec joie dans toutes les communes de l'arrondissement. Elle sera pour les électeurs un motif de plus pour accourir au scrutin et porter leurs suffrages sur l'homme respectable qui vient de donner à l'opinion catholique ce nouveau gage de dévouement.

Aan de Heeren Kiezers van het arrondissement Tongeren.

Wij hadden geen ongelijk van verleden zaterdag aan te kondigen dat onze achtbare vertegenwoordiger M. Julliot zou toegeven aan het verlangen der kiezers van het arrondissement Tongeren, die om zoo te zeggen eenpaarlijk wenschen zijn mandaat te vernieuwen. Ten gevolge van een bezoek dat een groot getal kiezers van de stad en het arrondissement gisteren bij hem gedaan hebben, heeft M. Julliot toegestemd op den rang te blijven voor de kiezing van den 14 juni, gezamenlijk met zijnen ambgenoot M. den graaf Fr. de Borchgrave d'Altena.

Deze tijding zal met vreugde ontvangen worden in alle gemeenten van het arrondissement. Zij zal voor de kiezers eene nieuwe beweegreden zijn om aan de kiezing deel te nemen en hunne stemmen te geven aan den eerbiedwaardigen man die aan de katholieke denkwijze dit nieuw blijk van zelfopoffering en toegenegenheid komt te geven.

Provinciale kiezingen.

Men schrijft ons uit Bilsen dat er onder de hand in het kanton gewerkt wordt om den eenen of den anderen der drie uitgaande leden uit den provinciale raad te stooten. Wij verzoeken de katholieke kiezers zich niet in die grove strik te laten vangen en hunne stemmen te geven aan de uitgaande leden

MM. BECKERS, NICOLAS, advocaat.

DE MATTHYS, LÉON, eigenaar.
SCHAETZEN, OSCAR, eigenaar.

In hare zitting van den 6 mei heeft de Kamer der volksvertegenwoordigers het wetsontwerp aangenomen door hetwelk de gebuchten Ruyckhoven, Ryck en Bosselen, afgescheiden worden van de gemeente Bilsen en in afzonderlijke gemeente worden opgericht onder den naam van Ruyckhoven. De grens tusschen Bilsen en Ruyckhoven is vastgesteld als volgt: te beginnen van Martenslunde, den weg genaamd Pulstraat tot aan de Leetenstraat, dan de Leetenstraat tot aan het Dasserstraatje en eindelijk het Dasserstraatje tot aan de limiet van Hoessel.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

De langverwachte derde openbare zitting van het Concilie had eindelijk plaats op zondag den 24 april. De mis van den H. Geest, opgedragen door kardinaal Bilio, begon te 9 uren. De Vaders droegen roode koorkappen en witte mantels. Na het einde der H. Mis trad de H. Vader in roode koorkap en met den gouden mijter op het hoofd de Aula binnen en begaf zich naar zijn troon. De kardinaal-diaken riep *Orate!* bidt! en alle Vaders knielden neder, terwijl de Paus met luider stem het schoone *Adsumus Domine Sancte Spiritus* bad. Vervolgens werd de litanie van alle Heiligen gezongen; de Vaders en al het tegenwoordige volk antwoordden op luiden toon. Te midden der laatste gebeden van de litanie zwoegen op eenmaal de zangers, en de H. Vader op een gouden kruis in plaats van op zijn herderstaf steunende, riep

den bijstand der H. Drievuldigheid voor het Concilie af. Daarna zong de Paus het eerste vers van den Veni Creator, die vervolgens door de bisschoppen en het volk ten einde gebracht werd.

Nu beklom de secretaris van het Concilie de tribune, die aan de Evangeliezijde naast het altaar was opgericht. Met den mijter op het hoofd las hij de voorrede, de hoofdstukken en kanons van de *Constitutio dogmatica de Fide catholica* beginnende met de woorden Pius, bisschop, dienaar der dienaren Gods enz. en waarvan wij hieronder een gedeelte laten volgen.

Nadat de voorlezing geëindigd was, vroeg de onder-secretaris van het Concilie de kardinalen, aartsbisschoppen enz. ieder afzonderlijk hunne stem, terwijl hij tot hen de woorden richtte: *An placeant decreta modo lecta?* De kardinalen en bisschoppen antwoordden zittende en met gedekten hoofde, de abten en ordes-generaals gaven hunne stem staande na de knie voor den H. Vader gebogen te hebben. Alle stemmen waren eensluidend. Geen enkel *non placeat* werd vernomen. De stemming duurde 1 uur 40 minuten. De stemmen werden luidkeels herhaald door de stemopnemers en opgeschreven door de protonotarij, die zich nabij de tribune bevonden.

Toen de stemopneming afgelopen was, begaf de secretaris zich naar den troon van den Paus en deed Z. H. officiële mededeeling van den uitslag der stemming. Toen stond de Opperpriester op en bekrachtigde in de volheid van zijn goddelijk gezag de Constitutie met hare canones met de volgende woorden: *Decreta et canones modo lecta placuerunt Patribus, nemine dissentiente. Nosque sacro approbante Concilio, illa et illos ita decernimus, statuimus, atque sancimus ut lecti sunt.*

Het heeft de algemeene aandacht getrokken dat de H. Vader dezelfde woorden gekozen heeft, die hij bij de definitie der Onbevleete Ontvangenis gebruikte.

Na de plechtige bekrachtiging sprak de H. Vader de volgende woorden: « Al de Vaders van het Concilie hebben zonder uitzondering met het *Placeat* op de dekretten en canones geantwoord, welke men hun heeft voorgelezen; wij zelve bepalen in denzelfden zin de waarheden, in de dekretten en canones vervat, die wij met ons apostolisch gezag bekrachtigen.

Nu begaven zich de promotors van 't Concilie met de consistoriale advocaten naar den troon en noodigden de protonotarij uit eene officiële nota op te maken van al hetgeen in de zitting had plaats gehad.

De Paus nam nu den myter van het hoofd en ving het *Te Deum* aan, hetwelk door de Vaders en 't volk werd voortgezet en ten einde gebracht. Z. H. zong vervolgens de Oraties, gaf den zegen aan allen die tegenwoordig waren, daalde vervolgens van den troon en trad met den gouden myter op het hoofd en door de prelaten van zijn huis gevolgd, zegendend door de rijen der Concilievaders en verliet de Aula door de gregoriaansche kapel, waar Z. H. zijn Pauselijk gewaad aflegde en vervolgens naar het Vatikaan terugkeerde.

Het was 1 1/4 ure toen de plechtigheid afgelopen was.

Men schrijft uit Brussel, 6 mei:
 De Chinezen hebben te Brussel een bezoek gebracht aan 't stadhuis. Na den bouw gansch bezichtigd te hebben, gingen zij tot de bijzonderheden over. Aldus bewonderden zij het telegraafstoelstel, in het kabinet des burgemeesters, gemeenschap hebbende mel al de politieburelen der stad; de fameuze trompet der faam, geschilderd op het plafond der zaal, welks pavillon zich open vertoont aan den toeschouwer, in welk gedeelte der zaal men zich ook plaatst: een curieus oogbedrog, dat de afgezanten zeer vervroolijkt heeft.

In de archievenzaal keken de Chinezen met veel belangstelling naar de schoone handschriften, beschilderd met prachtige beeldletters; de hoedanigheid des parkements vooral scheen hen te verbazen.

Na op 't hoogste des torens te zijn geklommen, en hunne bewondering van het heerlijke zicht des panoramas door onophoudelijke uitroepen te hebben lucht gegeven, kwamen zij weder naar beneden, gansch voldaan over hun bezoek.

Z. M. de Koning, en ook de Chinese afgezanten, hebben de paardenlooopen alhier bijgewoond. Twee rijders zijn van hun paard gevallen; de eerste kan ongedeerd weer opspringen, doch de andere is met het hoofd voorovergestuikt en werd schier levenloos opgenomen.

— De tijden gaan vooruit; huwelijksaanvragen geschieden niet meer alleen per advertentie in den oprechten Haarlemmer, maar men neemt reeds zijne toevlucht tot den stadsmoeder. Nog geene maand geleden liet iemand te Groningen, zonder zijnen naam bekend te maken, omroepen, dat hij wenschte te trouwen, en dat de vrouw, die zijne ega wenschte te worden, geene fortuin behoefde mede te brengen.

Binnen den tijd van vijf dagen had zich reeds een vijftal sollicitanten opgedaan. De trouwlustige man deed eene keus; het paar liet zich onmiddellijk aantekenen en reeds nu is het huwelijk gesloten.

Wij zouden, hadden wij niet de stelligste bewijzen in handen dat het gemelde feit geheel overeenkomstig de waarheid is, het niet kunnen gelooven. Maar wat is in de negentiende eeuw onmogelijk? Ook zal wellicht het voorbeeld, dat met zulk een gewenscht succes is bekroond, spoedig navolging vinden, en deze wijze van het aangaan van een huwelijk zal binnen korten tijd misschien geene uitzondering meer zijn. Wie weet of niet over een twintigtal jaren de huwelijken per publieke aanbesteding of bij opbod plaats hebben? En denkt men aan de vlucht, die de vrouwen-emancipatie neemt, dan zullen wij waarschijnlijk nog curieuzer dingen beleven.

— Men leest in den *Echo du Luxembourg*:
 Men meldt dat er een schrikkelijk ongeluk zou gebeurd zijn op de linie van den Grand Luxembourg door het openloopen van twee treinen te Dumeldange. Er zouden 20 slachtoffers zijn. Andere inlichtingen ontbreken ons.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Zevenbergen, 4 mei.

Een ingezetene vierde dezer dagen alhier zijne 65jarige echtverbintenis. De oude lieden tellen beide 86 jaren. Zij hebben 10 kinderen in leven, waarvan 9 geluwd. Het geheele nageslacht, met de aangehuwden mede gerekend, bedraagt een getal van 89 zielen. De oude heer geniet met zijne vrouw, hoewel niet geheel bevrijd van de gewone ongemakken des ouderdoms, nog eene goede gezondheid, en beiden zijn ook nog in 't volle genot hunner verstandsvermogens.

Bergen-op-Zoom, 4 mei.

De ansjovischvangst op deze stroomen (Oosterschelde) is in weerwil van het gure weder sedert de vorige week aanmerkelijk toegenomen; eenige visschers van hier vangen er 1500 à 2000 per getij en zijn allen egaal en groot van stuk. De aanvoer van panharig blijft overvloedig en worden in massa opgekocht en per spoortrein naar België verzonden.

Frankrijk.

SAMENZWERING TEGEN DEN KEIZER.

Parijs 6 mei.

Men leest beden in 't dagblad *La Presse*:

» Onze bijzondere inlichtingen veroorlooven ons te bevestigen dat de heer politie-commissaris Lagrange 24 uren te Brussel heeft doorgebracht, en wel in de volgende omstandigheden:

De weggeloopte soldaat Asson bevond zich te Brussel geheel en al verlaten door zijne politieke geloofsgenooten. Al hunne beloften in rood ziende verdwijnen, en na drie bezoeken aan den heer Victor Hugo, maar 5 franks hebbende bekomen, schreef hij aan Fayolle vader — met wien hij in betrekkingen was geweest, toen deze zijne zoon opzocht — dat hij, afgemat door zijne vruchteloze pogingen bij de personen die hem bedrogen hadden, zich aanbod om den politieprefect dingen te doen kennen, die hem voorzeeker onbekend, doch veel gewichtiger en ernstiger waren dan al wat hij reeds wist, wegens de geheime kuiperijen in dewelken hij, Asson, gemengd was. Hij verzocht een vrijgeleide om naar Frankrijk terug te keeren, aangezien hij deserteur is.

Die brief bevindt zich bij de stuks der zaak met dewelke het Hooggerechthof nu bemoeid is. Wij moeten er bijvoegen dat die persoon, na verscheidene omwegen hernomen te hebben, van dewelken verslag zal worden gedaan, zich niet ter plaatsie liet vinden door hem aan de fransche politie aangeduid.

Uit Londen wordt aan het blad *Le Gaulois* het volgende geschreven:

« Gisteren heeft het fransche gezelschap aan het Engelsche ministerie eene stellige vraag gedaan om een crimineel vervolg in te spannen tegen Gustave Flourens; het Engelsche ministerie zou droogweg geantwoord hebben: « Eerst uwe bewijzen; stel eerst een *prima facies*, en wij zullen zien. »

» Die poging kan door zekere fransche bladen afgeploechen worden, doch ik houd te staande. »
 » Gustave Flourens, die bewaakt, bespied en afgehoord wordt, meer dan iemand kan gelooven is den verleden nacht met naar zijne woonst teruggekeerd. Hij verbergt zijne nieuwe woonst zelfs voor zijne vrienden.
 » Bij het banket van Flourens, heeft men onder

het gezelschap eenen franschen spion ontdekt, die aan Flourens deed vragen of hij deel maakte van het onlangs ontdekt complot te Parijs. — Zoo men weet, ontkende Flourens zijne megepllichtigheid, er bij voegende dat hij moest zwijgen, maar dat eerstsdags de zegepraal aan hem zoude zijn.

Die spion werd toen herkend en buiten de deur gezet.

UITSLAG DER VOLKSSTEMMING.

De uitslag der stemming is gekend voor bijna geheel Frankrijk.

6 miljoen 300,000 kiezers hebben JA geantwoord.

349,000 hebben NEEN gezegd.

Te Parijs en in een zeker getal andere groote steden heeft Neen de bovenhand gehad.

Men schrijft uit Parijs:
 Gisteren hebben in Frankrijk tien miljoen personen hunne keus uitgedrukt tusschen het keizerrijk en de republiek. De telegraaf heeft ons reeds eenige uitslagen overgebracht.

Men verzekert, zegt eene depeche uit Parijs, gisteren om 10 uren des avonds toegekomen, dat de gezamenlijke uitslag te Parijs is, niet begrepen het leger, 111,000 JA en 140,000 NEEN.

Te Marseille waren 73,949 kiezers ingeschreven 13,800 hebben JA en 30,975 hebben NEEN gestemd.

Te Toulon hebben op 15,072 ingeschreven kiezers 9,828 aan de stemming deel genomen; 4,306 hebben JA en 5,389 hebben NEEN gestemd.

Er was eene ontelbare menigte op de boulevards; de grootste kalmte heeft geheel den dag geheerscht. Men heeft te Parijs voor geschillen gevreesd. Grote militaire voorzorgen waren genomen om alle betoging te onderdrukken. Wat die vrees nog verhoogde was dat het zaterdag de groote betaaldag der werklieden was geweest. Vele werklieden zijn diensvolgens naar de stemming gegaan met eene tamelijk aanzienlijke som gelds in den zak. Wie het karakter der werklieden van Parijs kent, weet hoe gevaarlijk zulks is.

Het gouvernement handelt niet zonder onvoorzichtigheid door zijne te groote strengheid ten opzichte der dagbladpers van de tegenpartij. Het doet de dagbladen aanslagen en hiermede nog niet tevreden heeft het zaterdag de vormen van den *Rappel* door stadssergeanten doen vernietigen.

De rechtbanken van hunnen kant volgen het voorbeeld door den zegelbewaarder gegeven en spreken groote straffen uit tegen de redenaars in de openbare vergaderingen die zich tegen het keizerrijk uitlaten en den staatsaanslag behandelen.

Uit Versailles wordt onder dagteekening van gisteren getelegrafeerd, dat geheel het garnizoen naar Parijs was vertrokken. De mannen zijn op voet van oorlog gewapend. Men zegt, dat dit vertrek slechts uit voorzorgmaatregelen is bevolen geworden.

Pauselijke Staten.

Eenige dagen geleden verleende de H. Vader audientie aan een aantal inwoners van Venetië. Z. H. richtte eene aanspraak tot hen, waaraan wij het volgende ontleenen, dat de H. Vader sprak met het oog op het katholiek blad *de Veneta Cattolica*:

« Ik kan u zeggen dat het Concilie aan de dagbladen veel stof verschaft en, goed of kwaad, hunne kolommen vult; leugens, overdrijving, wat zal ik nog meer zeggen? alles is bun goed. Gelukkig hebben wij in Italië ook goede bladen, die het kwaad beteugelen, dat door de slechte verricht wordt. Ik durf zelfs zeggen dat geen enkel land naar evenredigheid zooveel goede bladen bezit als Italië!

» Gij ook hebt te Venetië een goed blad. Ik lees het somtijds, het is waarlijk goed... ja, het is een goed blad. En men zou willen dat de katholieke pers zweeg!

» Ik wil het niet doen, maar ik zou u zekere personen kunnen noemen, die mij niet alleen nu, maar sedert 10 jaren verzoeken mijn gezag te gebruiken om de katholieke pers te doen zwijgen, die volgens hen de oorzaak is van al de rampen der Kerk van Christus. Weet gij wat ik hun geantwoord heb? — Zeer gaarne, mijnheeren, maar op voorwaarde dat er van nu af geen enkel anti-katholiek blad meer zijn zal.

» Wat toch wil men? Die heeren zouden den mond van anderen willen sluiten, om alleen het woord te voeren. Ik zeg niet dat een katholiek blad nooit een weinig van den weg kan afwijken; het is geen wonder dat de schrijvers, die verplicht zijn dagelijks te schrijven en zich te verdienigen tegen onverwachte aanvallen, soms een oogenblik de gematigdheid vergeten. O! in onze tijden zijn die bladen waarlijk noodzakelijk en verrichten veel goeds. »